

To: julia tsodyks
Subject: תוכנית מעודכנת RE:

שרשרת הזהב – מדברי המלחין

"במוזיקה הזאת ניסיתי לזכך את תמצית המלודיות היהודיות. את החומר המוזיקלי של השירים שאבתי משירי- עם יהודיים של מזרח – אירופה...ניסיתי לשמור על האופי והרוח המקורית של שירי העם המהווים בטוי לרוח העם. לא שניתי מאומה במבנה המלודי של השירים. השתמשתי בהצללות תזמורתיות ובעיבוד מפורט של הנושאים רק כאמצעי

להביע את התכנים הפסיכולוגיים השונים והמגוונים של השירים. שבעת השירים של הסוויטה הם הבטוי של ההרגשות

השונות בפולקלור של יהדות מזרח-אירופה..."

סוויטה שמית – מדברי המלחין

"שם היצירה אומר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים שהמוזיקה הזאת מושתתת על עקרונות מוזיקליים האופייניים לעמים השמיים...המוזיקה הזאת היא רה- אינטרפרטציה אישית ביותר לתמצית ההווה של העולם הייחודי של ישראל... היא חוברה תוך השאיפה ליצור מבנה וסגנון מוזיקלי, אשר יכול להביע, לפחות בעיני המלחין, את, "ההיכן"

ו "המתי" הדיאלקטיים של התכן הרוחני של תולדות עמנו... אין בה ציטטות, מלודיות או ריתמיות כל עיקר. נימת העממיות של הסוויטה נובעת מתוך אופיה המלו-רתמי..."

האידיום של המוזיקה הזאת הוא סינטזה של טעמי- המקרא, אטוס לטורגי ואימפולסים רקודיים במיוחד של גסטיקות התנועה ומוזיקת הדיבור של העדה התימנית. ריתמוסים חריפים, וואריאנטים מתמידים בדרך אסימטרית ובמסגרת הטרומטרית הם המאפיינים שלה "

הקונצרטו לכינור (1942) עריכה מאת מיכאל וולפה (2005) - מדברי המלחין שכתב לבצוע הראשון של היצירה 1942

"המלחין מאמין שבכל הזמנים, ובפרט בימינו אנו, האמנות אינה מטרה בפני עצמה, אלא אמצעי להוסיף משמעות וערך לחיים. המוזיקה צריכה להביע את הערכים המוסריים אשר נמצאים בתנ"כ. עוצמתה של הטרגדיה המתרחשת לנגד עינינו בימים אלה (הכוונה היא לשואת יהודי אירופה, שחלק מתוצאותיה הנוראות היו כבר ידועות – מ.ב.) הופכת את המושג "אמנות לשמה" בלתי הולם את תקופתנו. ברגעים גדולים של ההיסטוריה היו למוזיקה תמיד עמדה ויחס מיוחדים, מעבר לרמתו המקצועית של בעל המלאכה ומעבר לפולמוס בעניני טכניקה קומפוזיטורית ואסתטיקה. ... המלחין הישראלי בימים הרי גורל אלה איננו יכול להיסגר במגדל השן מבלי להיחשף אל הטרגדיה של עמו.

עליו לסייע לשארית הפליטה, להראות להם את הדרך לאומץ ולתקומה מחודשת. הקונצרטו לכינור נכתב ברוח זו, להביע באמצעים מוזיקליים את חוויית הארץ שלנו, את הנשמה שלנו, את התנ"כ. שני נרות אלה יבערו כל עוד יהודי אחד נותר עלי אדמות. אם המאזין לצליליו של הקונצרטו יוכל להזהרות עם הרעיונות הללו. הרי שהמלחין בא על שכרו."